

LECTIA 6

*O speranță clădită pe adevăr**Textul lecției: 2 Ioan 1-11; 3 Ioan 2-4**Contextul biblic al lecției: 2 Ioan și 3 Ioan*

2 Ioan 1-11

1. Prezbiterul către aleasa Doamnă și către copiii ei, pe care-i iubesc în adevăr — și nu numai eu, ci toți cei ce cunosc adevărul —

2. pentru adevărul acesta care rămîne în noi și care va fi cu noi în veac:

3. Harul, îndurarea și pacea să fie cu voi din partea lui Dumnezeu Tatăl, și din partea Domnului Isus Cristos, Fiul Tatălui, în adevăr și în dragoste!

4. M-am bucurat foarte mult cînd am aflat pe unii din copiii tăi umblînd în adevăr, după porunca pe care am primit-o de la Tatăl.

5. Și acum, te rog, Doamnă, nu ca și cum ți-aș scrie o poruncă nouă, ci cea pe care am avut-o de la început: să ne iubim unii pe alții!

6. Și dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. Aceasta este porunca în care trebuie să umblați, după cum ați auzit de la început.

7. Căci în lume s-au răspîndit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Cristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Anticristul!

8. Păziți-vă bine să nu pierdeți rodul muncii voastre, ci să primiți o răsplată deplină.

9. Oricine o ia înainte și nu rămîne în învățătura lui Cristos n-are pe Dumnezeu. Cine rămîne în învățătura aceasta, are pe Tatăl și pe Fiul.

10. Dacă vine cineva la voi și nu vă aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: „Bun venit!”

11. Căci cine-i zice: „Bun venit!” se face părtaș faptelor lui rele.

3 Ioan 2-4

2. Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine, și sănătatea ta să sporească, tot așa cum sporește sufletul tău.

3. A fost o mare bucurie pentru mine, cînd au venit frații și au mărturisit că ești credincios adevărului și că umbli în adevăr.

4. Eu n-am bucurie mai mare decît să aud despre copiii mei că umblă în adevăr.

VERSETUL DE AUR: „Eu n-am bucurie mai mare decît să aud despre copiii mei că umblă în adevăr“ (3 Ioan 4).

Citirea zilnică a Bibliei

- L. Umblați în adevăr, 2 Ioan 1-6.
- M. Feriți-vă de amăgitori, 2 Ioan 6-13.
- M. Ce le poruncește Isus credincioșilor, Marcu 13:5-11.
- J. Ce ne face pe noi liberi? Ioan 8:31-38.
- V. Să-i ajutăm pe frații de credință, 3 Ioan 1-8.
- S. Nu te purta cu trufie față de alții, 3 Ioan 9-14.
- D. Cel trufaș va fi judecat, Iacov 2:8-13.

SCOPUL LECȚIEI: Ca elevii tăi să definească ce înseamnă a umbla în adevăr și să se încurajeze unul pe altul să continue să trăiască în adevăr.

PLANUL LECȚIEI

Introducere

- A. Să înțelegem Biblia
- B. Să-l înțelegem pe elevul adult
- I. Pentru adevăr (2 Ioan 1-3)
- II. Umblarea în adevăr (2 Ioan 4-11)
- III. Adevărul lăuntric (3 Ioan 2-4)

Concluzie

- A. Adevărul lui Dumnezeu
- B. Dragostea lui Dumnezeu
- C. Aplicație
- D. Rugăciune
- E. De ținut minte

Introducere

A. Să înțelegem Biblia

Pasajul biblic al acestei lecții este din 2 Ioan și 3 Ioan. Aceste două epistole scurte fac parte din scrierile apostolului Ioan. Ioan a scris în total cinci cărți ale Noului Testament: o Evanghelie, trei epistole și cartea Apocalipsa. Toate cele cinci cărți au fost scrise în ultimii ani ai vieții lui Ioan, spre sfîrșitul primului secol d.Cr. Scriind în calitate de reprezentant proeminent al Bisericii și ca ultimul apostol în viață, Ioan a demonstrat maturitate și înțelepciune.

Cele trei epistole ale lui Ioan sînt niște scrisori pastorale scurte, scrise cu scopul de a-i încuraja pe noii credincioși și de a corecta anumite probleme

din biserici. Ca și Evanghelia după Ioan, aceste scrisori pastorale pun un accent deosebit pe dragoste și pe adevăr.

Unul dintre aspectele interesante ale celei de a doua și ale celei de a treia epistole ale lui Ioan este că ele ne sugerează o modalitate de a testa autenticitatea religiozității noastre. În studiul nostru vom găsi că Ioan îmbină, în permanență, tema adevărului cu tema dragostei. Deși deseori aceste două teme se suprapun, pînă la urmă adevăratul test al religiei adevărate este dragostea. (Ne vom referi la dragoste ca test în întrebarea nr. 10.)

B. Să-l înțelegem pe elevul adult

Adulții caută să găsească adevărata nădejde în multe feluri. Unii, obsedați de ideea unui dezastru nuclear și în speranța de a supraviețui o asemenea calamitate, își trăiesc viața consumînd mîncăruri care în prealabil au fost înghețate și uscate și bînd apă fiartă în prealabil. Alții își adună bogății, în speranța că aceste bogății le vor satisface nevoile și îi va face să se realizeze în viitor.

Adevărul este și el obiectul unei cercetări nesfîrșite. Unii oameni caută adevărul în alcool și în droguri; alții în relațiile cu alți oameni sau în sex; alții în lumea supraîncărcată a faimei și a popularității. Multe persoane caută adevărul în experiențe bizare și în religii ciudate.

Ioan, în scrisorile pastorale, spune că sursa supremă de adevăr este Isus Cristos. Adevărul pe care l-a propovăduit Ioan este că „Isus Cristos vine în trup“ (2 Ioan 7). Speranța adevărată trebuie să fie clădită pe acest adevăr.

Discutînd despre tema adevărului din epistolele lui Ioan, nu putem să nu discutăm și despre tema dragostei. Dacă lumea noastră de astăzi are nevoie de nădejdea adevărului lui Cristos, ea are nevoie și de puterea practică, reală a dragostei lui Cristos.

I. Pentru adevăr (2 Ioan 1-3)

Se presupune că apostolul Ioan este autorul epistolelor 1, 2 și 3 Ioan. Cu toate acestea, el a ales ca la începutul acestor epistole să folosească un limbaj ambiguu. De exemplu, el începe 2 Ioan cu salutul: „Prezbiterul către aleasa Doamnă și către copiii ei“ (v. 1).

Cuvîntul „prezbiter“ poate avea mai multe înțelesuri. În primul rînd, el se poate referi la vîrsta unui om, însemnînd „bătrîn“. Este evident că apostolul, înaintat în vîrstă, cunoscut în general ca un bătrîn al bisericii primare, poate fi descris prin acest cuvînt. Cuvîntul „bătrîn“ a fost folosit mai întîi de evrei și apoi de creștini pentru a denumi o funcție de conducere în sinagogă sau în biserica locală. Probabil că în cazul nostru, autorul nu a intenționat să dea cuvîntului un asemenea înțeles. Este evident că Ioan avea mai multă autoritate decît o persoană oficială a unei biserici locale.

Probabil că Ioan a folosit cuvîntul „prezbiter“ în același fel în care a fost folosit acest cuvînt de către biserica din Efes și de către alte biserici din Asia. Aceștia foloseau cuvîntul ca un titlu special de onoare pentru un om care a fost un intermediar între Cristos și generațiile următoare.

Noi sîntem aproape siguri că apostolul Ioan a fost cel care a scris 2 Ioan, dar cine a fost „aleasa Doamnă“ căreia i-a scris el? Este posibil ca această scrisoare să-i fi fost scrisă unei anumite femei. Unele tradiții ne sugerează ideea că această scrisoare i-a fost scrisă Mariei, mama lui Cristos, sau Martei din Betania. Dar, după toate probabilitățile, „aleasa Doamnă“ a fost o biserică sau un grup de biserici. Rîndurile cu care Ioan a încheiat: „Copiii surorii tale alese îți trimit sănătate“ (v. 13), par să dea și mai multă greutate acestei opinii.

Ioan a început această scurtă epistolă cu tema care acoperă atît 2 Ioan cît și 3 Ioan: tema adevărului. Această epistolă venea de la o persoană care i-a iubit pe credincioși „în adevăr“ și de la alți credincioși: „toți cei ce cunosc adevărul“ (2 Ioan 1). Noi vom găsi în studiul nostru că tema dragostei și tema adevărului sînt strîns legate una de alta.

Desigur, adevărul pe care l-a subliniat Ioan este Evanghelia lui Cristos. Acesta este adevărul care locuiește în credincios și „va fi cu noi în veac“ (v. 2). Încă de la început, se face legătură între adevăr și dragoste, în afirmațiile: „pe care-i iubesc în adevăr“ (v. 1) și „în adevăr și în dragoste“ (v. 3). În prima lui epistolă, Ioan a arătat clar că adevărul creștin ne obligă să iubim (1 Ioan 4:9-11).

Creștinul nu poate accepta dragostea lui Dumnezeu fără să-și manifeste această dragoste față de toată omenirea. Adevărul divin ne impune obligația inevitabilă a dragostei de oameni. Fiindcă Dumnezeu ne iubește, noi trebuie să-i iubim pe oameni cu o iubire deplină și jertfitoare.

Întrebarea 1

Ce motive ar fi putut să aibă Ioan să se exprime atît de ambiguu cu privire la expeditorul și destinatarul acestei epistole?

(Răspuns) Există cel puțin două răspunsuri posibile la această întrebare. Primul răspuns are în vedere numărul celor care urmau să primească această epistolă. Dacă epistola a fost scrisă pentru un public larg, pentru multe biserici, atunci este normal ca în mod intenționat autorul să fi făcut introducerea foarte generală. Se presupune că epistole asemănătoare epistolelor 1 și 2 Ioan circulau prin mai multe biserici.

Este posibil ca expeditorul și destinatarul epistolei 2 Ioan să fi fost lăsați neidentificați în mod deliberat, pentru un motiv și mai serios. În vremea cînd Ioan și-a scris epistolele sale, au existat mari persecuții împotriva creștinilor. Dacă o epistolă cu prea multe nume și detalii ar fi ajuns în mîini greșite, se putea ajunge la necaz.

Întrebarea 2

Care sînt cîteva paralele din Noul Testament la salutul din 2 Ioan 3?

(Răspuns) Există multe paralele la cuvintele lui Ioan cu privire la harul, îndurarea și pacea lui Dumnezeu. Ceea ce avem aici este versiunea lui Ioan a unei benedicțiuni sau rugăciuni standard, care se găsește în cele mai multe epistole ale Noului Testament. Benedicțiunea standard a lui Pavel a fost: „Harul să fie cu voi și pace, de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos“. Acest salut se găsește, uneori modificat, în 1 și 2 Corinteni, în Galateni, Efeseni, Filipeni, 1 și 2 Tesaloniceni, 1 și 2 Timotei și Filimon.

Petru a folosit cuvintele: „Harul și pacea să vă fie înmulțite“. Iuda a scris: „Îndurarea, pacea și dragostea să vă fie înmulțite“.

Aceste benedicțiuni, sau alte versiuni similare, au fost folosite probabil în Biserica primară, în serviciile de închinare. Ele au constituit rugăciuni prin care credincioșii invocau harul, pacea și îndurarea lui Dumnezeu. Benedicțiunea lui Ioan a fost suplimentată cu temele lui favorite: adevărul și dragostea.

II. Umblarea în adevăr (2 Ioan 4-11)

În bisericile cărora le-a scris Ioan au fost unii care i-au produs bucurie și alții care l-au întristat, ba chiar l-au supărat. Ioan a fost bucuros de „copiii“ (noii convertiți) care au umblat „în adevăr“ (v. 4). Cu toate acestea, chiar această afirmație denotă că au existat în biserică (sau biserici) și oameni care nu au urmat adevărul lui Cristos. În versetele 7-11, Ioan vorbește tocmai despre aceste persoane care nu au umblat în adevăr.

Observați modul interesant și plin de autoritate în care Ioan dezvoltă această temă a adevărului:

Treapta 1: Adevărul este ceva în care noi umblăm — ceva care semnifică un mod de viață permanent (v. 4).

Treapta 2: A umbla în adevăr înseamnă a urma „porunca pe care am primit-o de la Tatăl“ (v. 4).

Treapta 3: Porunca este veche; noi am avut-o „de la început“ (v. 5).

Treapta 4: Porunca este: „să ne iubim unii pe alții“ (v. 5).

Treapta 5: Dragostea față de Dumnezeu constă în „viețuirea după poruncile Lui“ (v. 6).

Această poruncă de a ne iubi unii pe alții (2 Ioan 5) este veche, și totuși întotdeauna nouă. Ea ne parvine de pe buzele lui Isus (Ioan 15:12). El i-a dat o nouă semnificație și o nouă viață (Ioan 13:34-35) și a reinterpretat-o în sensul de dragoste jertfitoare, care se dă pe sine. Dar porunca să ne iubim unii pe alții a fost „de la început“ (2 Ioan 6). Ea a fost țesută în pînza Legii Vechiului Testament.

Întrebarea 3

Cum definește Ioan „dragostea“ în versetul 6?

(Răspuns) În versetul 6, Ioan se gîndește la o definiție concretă a dragostei: dragostea este umblarea după poruncile lui Dumnezeu. Dragostea este umblare, trăire și acțiune. Dragostea înseamnă să urmezi legile lui Dumnezeu și să trăiești în viața de fiecare zi aspectele dragostei asupra cărora a insistat Cristos.

Îngrijorarea lui Ioan, cu privire la „amăgitorii“ (v. 7) care au pretins că fac parte din biserică, i-a frămîntat și pe alți lideri ai bisericii. Pavel a scris: „Căci v-am spus de multe ori, și vă mai spun și acum, plîngînd: sînt mulți care se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Cristos“ (Filipeni 3:18). Iacov discută despre o problemă similară, în contextul temei sale preferate, limba: „Dacă crede cineva că este religios și nu-și înfrînează limba, ci își înșeală inima, religia unui astfel de om este zadarnică“ (Iacov 1:26). Și apostolul Petru a fost preocupat de „învățătorii mincinoși“ care s-au infiltrat în biserică: „În lăcomia lor vor căuta ca, prin cuvîntări înșelătoare, să aibă un cîștig de la voi“ (2 Petru 2:1, 3).

Acești lideri ai Bisericii primare au fost îngrijorați cu privire la acele persoane care pretindeau că Îl urmează pe Cristos dar, în realitate, erau altceva. Ioan a fost îngrijorat cu privire la acele persoane care puteau să vină în biserică și să-i învețe pe alții învățături străine. Oricine „nu rămîne în învățătura lui Cristos“ (v. 9), trebuie respins.

Gradul de mînie a lui Ioan împotriva celor care nu au umblat în adevăr poate fi măsurat după limbajul pe care l-a folosit el. El i-a numit „amăgitori“ (v. 7), „Anticrist“ (v. 7). Credincioșilor li s-a interzis pînă și să le ureze amăgitorilor: „Bun venit!“ (v. 11).

Întrebarea 4

Care au fost problemele concrete din bisericile cărora le-a scris Ioan?

(Răspuns) Una din problemele cu care au fost confruntate toate bisericile din era primară au fost învățătorii și evangheliștii falși. Ioan i-a avertizat pe noii convertiți să cerceteze „duhurile, dacă sînt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți proroci mincinoși“ (1 Ioan 4:1). Atît Pavel cît și Ioan au fost iritați de învățătorii mincinoși care, în absența apostolilor, vizitau bisericile și îi învățau pe credincioși diferite lucruri exagerate despre Cristos.

O problemă doctrinară cu care Ioan a fost confruntat în epistolele lui se referă la întruparea lui Cristos. El spune în 1 Ioan: „Orice duh care mărturisește că Isus Cristos a venit în trup este de la Dumnezeu; și orice duh care nu mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu“ (1 Ioan 4:2, 3). În pasajul lecției noastre, el ne pune în gardă împotriva amăgitorilor „care

nu mărturisesc că Isus Cristos vine în trup“ (2 Ioan 7). Ioan a considerat că este deosebit de important să crezi că Isus a fost o persoană reală, carne și sînge.

Întrebarea 5

Ce înseamnă „adevărul“ pentru Ioan?

(Răspuns) Cuvîntul „adevăr“, pe care Ioan îl folosește de cinci ori în 2 Ioan, se referă la cel puțin două lucruri. În primul rînd, el desemnează doctrine sigure care se exprimă prin afirmații biblice cum ar fi: „Cristos vine în trup“ (v. 7). Acesta era un adevăr pe care Ioan îl considera actual și necesar pentru toți noii convertiți.

Un alt înțeles al cuvîntului „adevăr“ nu este poate atît de evident. Scriitorii Noului Testament foloseau în mod obișnuit cuvîntul „adevăr“ cu referire la Scripturi. Acest adevăr include trecutul istoric, istoria mîntuirii și poruncile și legile lui Dumnezeu. Putem rezuma spunînd că, pentru a umbla în adevărul învățaturii lui Cristos, noi trebuie să umblăm în adevărul revelat al Scripturilor.

III. Adevărul lăuntric (3 Ioan 2-4)

Din nou, Ioan se prezintă cu titlul de „prezbiterul“. De această dată însă el adresează epistola unei anumite persoane, Gaiu. Epistola pe care Ioan i-o adresează lui Gaiu formează ultima parte a lecției noastre și continuă minunat aceleași teme, a dragostei și a adevărului, pe care le-am întîlnit în 2 Ioan. Ioan l-a iubit pe Gaiu „în adevăr“ (3 Ioan 1), lucru care ne arată că Gaiu a fost un frate de credință.

Ioan i-a dorit lui Gaiu: „...ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău“ (v. 2). Această urare dovedește preocuparea pentru un trup sănătos cît și pentru un suflet sănătos. Totuși, epistola 3 Ioan accentuează în mod deosebit sănătatea sufletului.

Ioan a fost deosebit de satisfăcut de veștile pe care le-a primit de la „frați“ despre Gaiu. Lui Ioan i s-a adus la cunoștință că Gaiu posedă adevărul lăuntric (în original, „adevărul care este în tine“, v. 3). Ce compliment mai mare i se putea face lui Gaiu, decît să i se spună că el era un om al adevărului?

Această temă a adevărului lăuntric este un nou aspect al epistolelor lui Ioan. Noi am discutat deja despre faptul că cuvîntul „adevăr“ se poate referi la învățăturile lui Cristos și la Scripturi, dar acum Ioan vorbește despre adevărul lăuntric. Aceasta este o întorsătură subtilă, dar de o însemnătate foarte mare în desfășurarea acestei teme a adevărului.

Învățăturile lui Cristos și Scripturile le putem numi adevăruri obiective, adevăruri care ne-au fost date de Dumnezeu. Pe de altă parte, adevărul lăuntric este un adevăr subiectiv. El ia naștere prin aplicarea adevărilor

obiective ale lui Dumnezeu în viața noastră personală. Credincioșii care umblă în adevăr trebuie să stea pe o temelie sigură de adevăr lăuntric, pe baza puternică a locuirii lui Cristos în ei prin credință.

Trebuie să observăm faptul că adevărul lui Gaiu nu a fost o abstracție. Găsim în versetele 5 și 6 că el i-a ajutat pe frații de credință și pe „străini“. Gaiu a învățat secretul de a arăta dragostea lui Cristos. Adevărul lui lăuntric a avut o bază solidă, care i-a dat posibilitatea să trăiască o viață de umblare în adevăr, o viață de slujire a altora.

Faptul că Gaiu i-a slujit pe alții este zugrăvit de Ioan în versetele 5-8. Călătorii creștini au vorbit despre faptele pline de bunătate ale lui Gaiu față de ei. Ioan i-a spus lui Gaiu: alții „au mărturisit despre dragostea ta înaintea Bisericii“ (v. 6). Pentru Gaiu, umblarea în adevăr nu era ceva abstract, referindu-se doar la puritatea doctrinei, ci era o problemă de ajutorare a altora.

EL DĂ DIN EL ÎNSUȘI. Paul locuiește în Chicago. El este un om de o cultură impresionantă, avînd și un doctorat. El este profesor și scriitor de succes. În ultimii cinci ani a publicat mai multe cărți.

Ceea ce îl caracterizează în mod unic pe Paul este faptul că el a ales să locuiască într-unul dintre cele mai sărace cartiere ale orașului și să le slujească celor nevoiași. Mulți dintre oamenii cu care lucrează el și cărora le slujește nu știu ce diplome are el și că a publicat cărți. Ei îl privesc pe Paul ca pe un colaborator al lor în acea parte a orașului și ca pe un prieten creștin care îi iubește pe oameni. El lucrează ca să răspîndească mesajul lui Cristos, făcîndu-i pe oameni tot mai conștienți de nevoile umane, învățîndu-i pe cei în necaz cum să comunice între ei, sprijinind refacerea relațiilor de familie și clădind o adevărată comunitate creștină. Ca și Gaiu din 3 Ioan, Paul „umblă în adevăr“.

Întrebarea 6

Care este importanța termenului „preaiubit“ din versetele 1 și 2?

(Răspuns) În limba greacă, cuvîntul tradus prin „preaiubit“ (*agapetos*) se referă la cineva care este iubit cu o adevărată dragoste creștină. În 1, 2 și 3 Ioan, cuvîntul este folosit nu mai puțin de zece ori. Acest lucru este important fiindcă aceste epistole sînt niște epistole foarte severe. Ioan îi avertizează pe noii convertiți cu privire la problemele care există atît în interiorul cît și în afara bisericii. Cu toate acestea, el pune un accent deosebit pe dragostea și pe acceptarea dintre credincioși.

Întrebarea 7

Care a fost cauza bucuriei mari pe care Ioan și-o exprimă în versetul 4?

(Răspuns) Ioan a trăit bucuria unui învățător sau lider care își vede elevii — respectiv discipolii — umblînd pe calea lui Dumnezeu. În cea de-a

doua epistolă a sa, Ioan a folosit expresia „copiii ei” și „copiii tăi”, dar în 3 Ioan, el se exprimă mult mai personal, spunând: „copiii mei” (v. 4). Acești noi convertiți i-au fost foarte dragi lui Ioan. Este foarte posibil ca el să fi fost implicat direct în convertirea lor și în formarea bisericii lor.

Concluzie

A. Adevărul lui Dumnezeu

Adevărul, așa cum îl vede Ioan, este mai mult decât un lucru pe care îl pozezi; este un lucru pe care îl trăiești.

Secole de-a rândul, oamenii au văzut adevărul religios ca pe ceva pe care ei îl pot cumpăra cu bani sau cu fapte bune, sau pe care îl pot câștiga prin evlavie sau prin renunțare la ei înșiși. Epistolele lui Ioan ne dezvăluie un gen de adevăr care este atât o lucrare cât și un dar — un adevăr care este un mod de viață și o cale de a iubi.

Adevărul lui Dumnezeu este un dar prin faptul că însuși cuvântul *agape* ne sugerează ceva care este dat în mod gratuit. Dumnezeu ne-a dat pe singurul Său Fiu, să moară pentru păcatele noastre, lucru care face ca adevărul Evangheliei lui Cristos să fie într-adevăr un dar pentru noi. Totuși, adevărul lui Dumnezeu este și o lucrare. Nu este o lucrare în sensul obișnuit al cuvântului, pentru că noi nu putem face nimic ca să-l câștigăm. Adevărul lui Dumnezeu este o lucrare în sensul că trebuie să fie trăit de către noi.

Pentru noi, acest lucru înseamnă că adevărul lui Dumnezeu este ceva în care noi trăim, și care trăiește în noi. În prima parte a lecției, am văzut cum Gaiu a dovedit că umblă în adevăr, prin faptul că i-a ajutat pe străini și pe misionarii călători și a fost ospitalier cu ei. Gaiu și-a manifestat credința în mod practic. El a acționat conform adevărului lui Cristos. În calitate de credincioși, trăind în lumea noastră contemporană, noi trebuie să umblăm, să trăim și să acționăm în adevărul lui Dumnezeu.

Ca mod de viață, adevărul este o experiență umană importantă și valoroasă. Este extrem de dificil să realizezi ceva în viață dacă toate relațiile și experiențele se bazează pe înșelătorie. Trăirea în adevăr este pur și simplu o cale mai bună de a trăi. Modul în care putem să trăim în adevăr este să umblăm în adevărul lui Cristos.

Societatea contemporană este obsedată de câștig. În romane, reviste, programe de televiziune și filme, câștigul este zugrăvit ca fiind răsplata pentru înșelătorie și necinste. Ni se sugerează ideea că fericirea și succesul pot fi atinse trăind în mod necinstit; un om ajunge în vârful piramidei dacă știe să înșele mai bine decât alții.

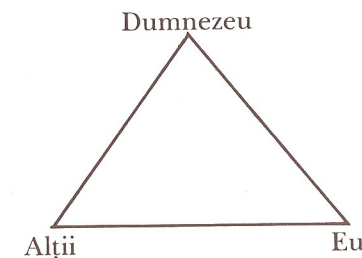
Dar adevărul lui Dumnezeu răstoarnă valorile societății. În viețile celor care umblă în adevărul lui Dumnezeu, succesul este măsurat prin bunătate, dragoste și printr-o atitudine de acceptare a altora.

Întrebarea 8

Ce înseamnă faptul că adevărul lui Dumnezeu este un adevăr relațional?

(Răspuns) Când spunem că adevărul lui Dumnezeu este relațional, noi înțelegem prin aceasta că el se bazează pe o relație. Viața unei persoane care umblă în adevăr are la bază o relație vie și vitală cu Cristos.

Această relație dintre Dumnezeu (Cristos) și om a fost deseori reprezentată printr-un triunghi.

Umblarea în adevărul lui Dumnezeu creează între noi și Dumnezeu o relație care ne ajută să ne raportăm la alții într-un mod util și autentic.

Întrebarea 9

În ce fel de adevăr trebuie să umblăm?

(Răspuns) Creștinul este liber să caute după adevăr în orice domeniu. Dar adevărurile pe care le descoperim trebuie să fie măsurate după etalonul adevărului obiectiv al Scripturilor și al adevărului subiectiv al prezenței lui Dumnezeu dinăuntru nostru.

B. Dragostea lui Dumnezeu

Cîntece, romane și filme, toate proclamă dragostea în gura mare. Ele folosesc cuvântul dragoste cu sensul de poftă, iar uneori chiar cu sensul de ură. În sensul contemporan al cuvântului, dragostea este instantanee; dragoste înseamnă sex; dragoste înseamnă să-ți placă culoarea ochilor sau a părului cuiva.

Dragostea lui Dumnezeu trebuie lăsată să corecteze concepțiile noastre greșite despre dragostea omenească. Când Îl iubim pe Dumnezeu într-un spirit de umilință și pocăință, dragostea lui Dumnezeu ne va umple viața și ne va ajuta să-i iubim și noi pe alții.

Dragostea este o atitudine de grijă pentru cei din jurul nostru. La o scară și mai largă, dragostea lui Dumnezeu ne ajută să-i iubim pe oameni indiferent de naționalitatea lor, de religia lor, sau de culoarea pielii lor. Dragostea Lui ne dă putere să-i iubim chiar și pe cei care ne urăsc sau care ne tratează neomenește.

În contextul unei relații mai intime, dragostea lui Dumnezeu ne ajută să

purtăm de grijă unei persoane, făcându-ne capabili să o tratăm ca pe o persoană, nu ca pe un obiect al poftelor noastre.

SĂ IUBEȘTI ÎNSEAMNĂ SĂ DAI. Subiectul nuvelei lui O'Henry *The Gift of the Magi* (Darul magilor) are în centru un cuplu de tineri căsătoriți, săraci dar fericiți, care sînt îndrăgostiți foarte mult unul de celălalt. Este perioada Crăciunului, și ei vor să-și dea unul altuia daruri minunate. Dar sînt atît de săraci, încît nu-și pot permite să cumpere daruri.

Totuși, soțul are o idee scilicitoare. El va vinde singurul lucru de preț pe care-l avea — ceasul pe care-l moștenise de la părinți — și va folosi banii ca să cumpere un pieptene făcut dintr-o carapace de broască țestoasă, pentru părul lung și frumos al soției sale.

Dar vai! Și soția are o idee strălucită. Ea își va tăia părul minunat și îl va vinde ca să facă destui bani să cumpere un lănișor de aur solid pentru ceasul soțului ei.

Nu este greu de imaginat scena din dimineața de Crăciun. Soția are un pieptene, dar nu mai are păr. Soțul are un lănișor pentru ceas, dar nu mai are ceas. Dar ceea ce au amîndoi este dragoste, o dragoste jertfitoare — o dragoste preocupată în primul rînd de binele și fericirea celuilalt.

• Ai renunțat tu vreodată de dragul cuiva la un lucru la care Țineai mult? Cum te-ai simțit atunci?

• Ai rănit vreodată pe cineva, prin faptul că ai fost egoist? Cum te-ai simțit atunci?

• Care crezi că este învățatura principală a acestei scurte povestiri?

Întrebarea 10

Ioan ne aduce amînte de porunca: „Să vă iubiți unii pe alții“. În ce sens dragostea manifestată față de alții este un test?

(Răspuns) Dragostea este porunca veche, și totuși întotdeauna nouă, pe care noi o respectăm atunci cînd umblăm în adevăr (2 Ioan 4:6). În Ioan 13:35, noi vedem că dragostea este un test al uceniciei. Noi dăm dovadă că sîntem ucenici dacă avem „dragoste unii pentru alții“.

Dragostea este testul vieții noi în Cristos: „Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați. Cine nu iubește pe fratele său rămîne în moarte“ (1 Ioan 3:14).

De asemenea, Ioan folosește dragostea dintre om și om ca test al dragostei pentru Dumnezeu: „Dacă zice cineva: ‘Eu iubesc pe Dumnezeu’, și urăște pe fratele său, este un mincinos; căci cine nu iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-l vede?“ (1 Ioan 4:20).

C. Aplicație

Cere-le elevilor să exprime esența adevărului lui Dumnezeu într-o singură afirmație. Dacă ar fi întrebați: „Ce este adevărul lui Dumnezeu?“ cum ar

răspunde ei la această întrebare într-o singură propoziție?

Îndrumă-i acum pe elevi să facă din adevărul lui Dumnezeu ceva personal. Într-o lume care este dominată de necinste și de prefăcătorie, nu este ușor să te hotărăști să umbli în adevăr. Cere-le elevilor tăi să găsească situații cu care vor fi confrunțați în săptămîna care urmează, situații în care va fi dificil pentru ei să umble în adevăr. Ce ajutor le stă la dispoziție în aceste situații? Cum i-ar putea ajuta ceilalți membrii ai clasei?

Îndeamnă-i pe elevii tăi să ia hotărîrea ca în săptămîna ce urmează să umble în adevăr.

D. Rugăciune

Doamne, Tu știi că sîntem ispitiți să nu fim credincioși adevărului. Noi mai sîntem ispitiți și să fim neiubitori. Ajută-ne în aceste momente cînd avem cea mai mare nevoie de ajutorul Tău. Ajută-ne să ne păstrăm hotărîrea de a fi niște oameni ai adevărului, care umblă în adevăr. Îți cerem acest lucru în Numele lui Isus. Amin.

E. De ținut minte

Trăirea consecventă în adevăr și în dragoste are ca rezultat o mare bucurie.

LECȚIA 7

O speranță care merită să fie păzită

Textul lecției: Iuda 1-4, 17-25

Contextul biblic al lecției: Iuda

Iuda 1-4, 17-25

1. Iuda, rob al lui Isus Cristos și fratele lui Iacov, către cei chemați, care sînt iubiți în Dumnezeu Tatăl și păstrați pentru Isus Cristos:

2. îndurarea, pacea și dragostea să vă fie înmulțite.

3. Preaiubiților, pe cînd căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mîntuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința, care a fost dată sfinților, o dată pentru totdeauna.

4. Căci s-au strecurat printre voi unii oameni, scriși de mult pentru osînda aceasta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrîinare harul Dumnezeului nostru și tăgăduiesc pe singurul nostru Ștăpîn și Domn Isus Cristos.